

కథావేదిక

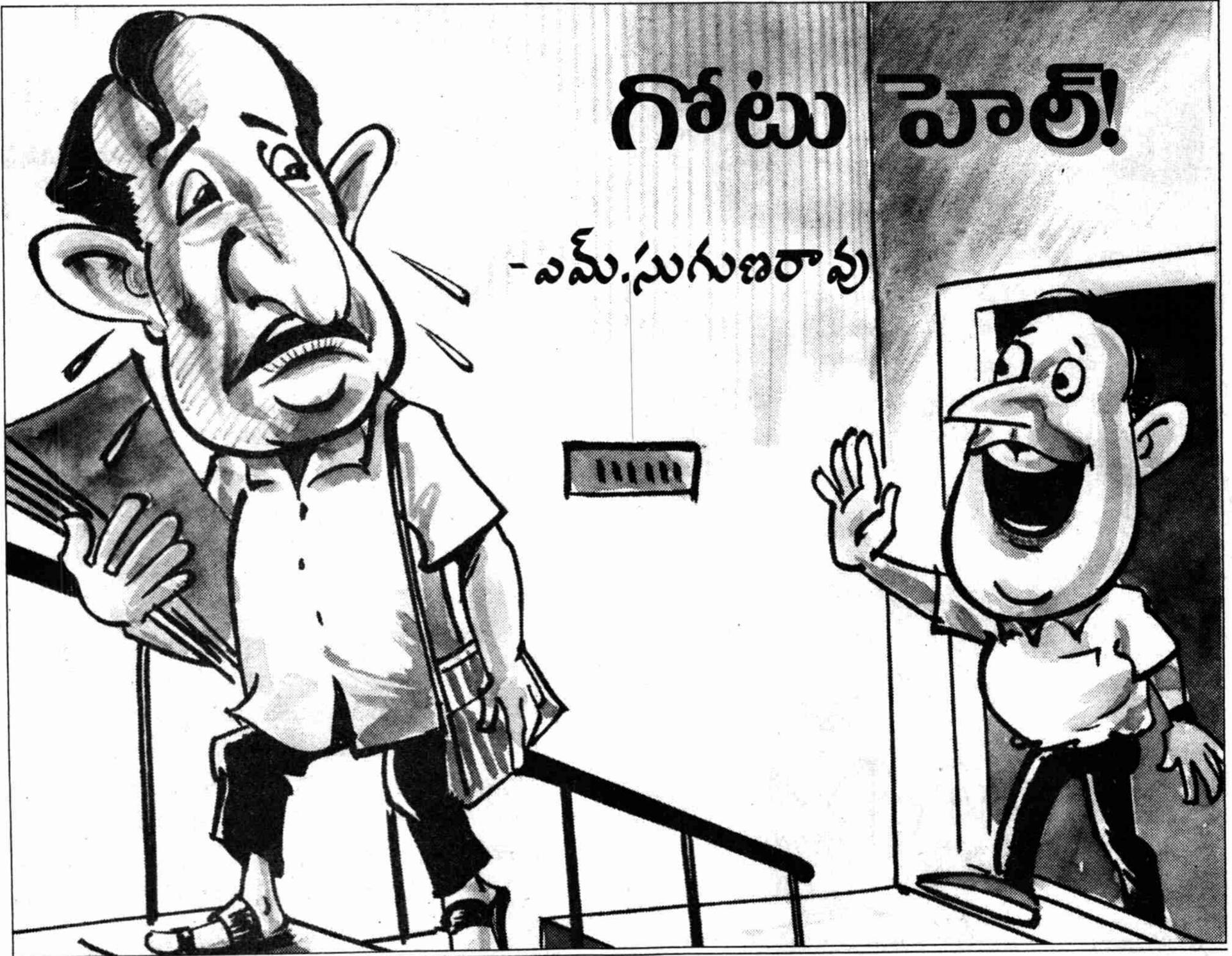
మంచి కథల్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకోవడం కోసం కథలన్నింటినీ ఒకే గుత్తిగా అందిస్తున్నాం

ఆఫీసు అయిన తరువాత బయటకు వస్తుంటే బాస్ ఆయన క్యాబిన్ లోంచి బయటకు వచ్చి “ఏంటి ఈరోజు చాలా స్టార్ట్ గా కనిపిస్తున్నారు?” అన్నారు. నేను వెంటనే ఆయన రూమ్ కు ఎదురుగా వున్న నిలువుటద్దంలో నా ప్రతిబింబం చూసుకున్నాను. పెరిగిన గెడ్డం, నలిగిన బట్టలు, ఆయన నానుంచి ఏదో ఆసిస్తున్నారు. అందుకే ఈ వాణిజ్య ప్రకటన అనుకుంటాను.

“సార్! ఆజ్ఞాపించండి” అన్నాను నవ్వుతూ.

“మన అకౌంటెంట్ ముఖర్జీగారు లీవులో కలకత్తా వెళ్లి ఈరోజే వచ్చారుట. ప్రయాణ బడలికలో ఆఫీసుకు రాలేమన్నారు. రేపు మన బడ్జెట్ పైలు

హెడ్ ఆఫీసుకు పంపాలి. మీరు ఈ పైళ్లు ఆయన ఇంట్లో అందజేస్తే రాత్రికి ఆయన నోట్ తయారుచేసి రేపు ఆఫీసుకు పట్టుకువస్తారు. ఆయన ఇల్లు మీ ఇంటికి వెళ్లే దారిలోనే వుంది. కనుక మీరే మీకేమీ ఇబ్బంది లేదు” అన్నాడు బాస్ ఆ పైళ్ల సంచి నాకందిస్తూ. నేను చిరునవ్వుతో వాటిని అందుకుని మెట్లు దిగాను. ఆ సంచిని స్కూటర్ కి తగిలించి వేగంగా ముందుకు కదిలాను. పావుగంటలో ముఖర్జీ ఉండే గగన్ విహార్ అపార్ట్ మెంట్ కు చేరుకున్నాను. “సార్! లిఫ్ట్ పని చేయదు. రిఫేరులో ఉంది” అని వాచ్ మెన్ చెప్పిన మాటలతో గుండెల్లో రాయి పడినట్లయింది. పైళ్లు మోసుకుంటూ ఐదో ఫ్లోర్ లో వున్న ముఖర్జీని కలవాలంటే కష్టమే. అయినా తప్పదు బాస్ ఆజ్ఞ శిరసావహించాలి అనుకుంటూ ఐదో ఫ్లోర్ చేరుకునేసరికి తాతలు దిగొచ్చారు. ముఖర్జీగారి ఫ్లాటు చేరుకునేసరికి అంతకుముందు గుండెల్లో పడిన రాయి బద్దలయినట్లనిపించింది. ఆయన ఇంటి తలుపుకు పెద్ద తాళం కప్ప వేలాడుతోంది. మెట్లు దిగి ఐదు ఫ్లోర్లు దాటుకుంటూ కిందకు వెళ్లాలంటే ఈసారి మా తాత ముత్తాతలు దిగివస్తారనిపించింది.

అంతలో “నమస్తే సార్” అనే పిలుపు వినిపించి తలెత్తాను.

ముఖర్షి ఫ్లాటు ఎదురుగావున్న ఫ్లాట్లోంచి బయటకు వస్తున్న పార్థసారధి కనిపించాడు. ఆయనదీ మా ఆఫీసే. కానీ వేరే డిపార్ట్మెంట్.

‘ఇతగాడికి పైళ్లు అప్పచెబితే ముఖర్షికి అందజేస్తాడు’ అనుకుంటూ ఆయన ఇంటివైపు కదిలాను. అలా నడుస్తుంటే కించిత్ భయం కలిగింది. కారణం పార్థసారధి గురించి ఆఫీసులో రకరకాల కథనాలు ఉన్నాయి. ఆయన గురించి ఒక జోకు ప్రచారంలో వుంది. ఆయనకు ఒకసారి మోకాలుకు దెబ్బ తగిలిందిట. పాపం మెదడు చిట్టిపోయి వుంటుంది అని అందరూ సానుభూతి ప్రకటించారు. పైగా ఆయన మనం మాట్లాడే మాటలకు వేరే అర్థాలు తీసుకుంటాడని అతని పేరు ముందు ‘అ’ చేర్చి పిలుస్తారు. అందుకే ఆయనతో ముక్తసరిగా మాట్లాడి పని ముగించుదామనే ఉద్దేశ్యంతోపాటు ఐదు అంతస్తులు ఎక్కడంవలన వచ్చిన ఆయాసంతో ‘పైళ్లు’ అన్నాను క్లుప్తంగా.

బ్యాడ్ టైమ్

తనుశ్రీ దత్తాకి బాలీవుడ్లో ప్రస్తుతం బ్యాడ్ టైమ్ నడుస్తున్నట్టుగా వుంది. ఆమధ్య ఓ నిర్మాతతో గొడవపడి లేనిపోని నిందలూ పడింది. మరో పర్సన్ బాబీ అనే పుకార్లూ కూడా వచ్చాయి. నిన్న నానాపటేకర్తో గొడవపడి ఓ సినిమాని పోగొట్టుకుంది. తాజాగా డబ్బూడబ్బూ రెజ్లర్ గ్రేడ్ కాలీతో నడించే చాన్సుని కూడా పోగొట్టుకుందిట. పాపం తనుశ్రీకి మంచి రోజులెప్పుడో కదా!

“పాపం చాలా చికాకయిన జబ్బే. పైగా పైల్లు వ్యాధితో ఐదు ఫోర్లు ఎక్కి వచ్చారు” అన్నాడు పార్థసారధి సానుభూతిగా.

నేను ఆయనతో ఎక్కువగా మాట్లాడదలచుకోలేదు.

అందుకే “అయ్యా! ఈ పైళ్లు ముఖర్షికి అందజేయండి” అన్నాను.

“ఆయన ఎవరితోనూ కలవడు. ఒక్కడే ఇంట్లో కూర్చుంటాడు”

“ఆయనో అంతర్ముఖుడు” అన్నాను.

“ఔను. అంత మూర్ఖుడే” అన్నాడు సీరియస్గా.

ఇంగ్లీషు మాట్లాడినా ఈయనతో ఇబ్బందిగానే వుంది అని తెలుగులో మాట్లాడితే అదీ తంటాలాగే ఉంది అనుకుంటూ గబగబా వెనుకకు తిరిగాను ఆ పైళ్ల సంచి ఆయనకు అందిస్తూ.

“సార్! రాక రాక మా ఇంటికి వచ్చారు. కాఫీ తాగి వెళుదురుగానీ” అంటూ నన్ను ఇంట్లోకి ఆహ్వానించడంతో ఆయన ఇంట్లోకి కదిలాను. పార్థసారధి వంట గదిలోకి వెళ్లి వాళ్లావిడకు కాఫీ గురించి సూచనలిచ్చి వచ్చేసరికి నేను వారి డ్రాయింగ్ రూమ్లో సుఖాసీనుణ్ణయ్యాను.

పార్థసారధి నా ఎదురుగా కూర్చుంటూ “ఈమధ్య చెన్నైకు ఏదో ట్రైనింగ్ కు వెళ్లారుట. ఎలా వుంది?” అన్నాడు.

“వారి హాస్పిటాలిటీ బావుంది” అన్నాను.

“ఏంటి చెన్నై వెళ్లి ఆస్పత్రి పాలయ్యారా? పాపం పైల్లు సమస్య అనుకుంటా” అన్నాడు పార్థసారధి తన సానుభూతి కొనసాగిస్తూ.

నేను ఆయనకు హాస్పిటాలిటీకి, హాస్పిటల్ కు తేడా వివరించదలచుకోలేదు. నీరసంగా నవ్వి ఊరుకున్నాను.

“ఇప్పుడు మీ జాబ్ ఎలా వుంది. డిపార్ట్మెంట్ మారారు కదా”

“ఔనండీ. ఇప్పుడు స్టేషనరీ జాబ్ సుఖంగా ఉంది. ఇదివరకు ఆడిటింగ్ కదా. బాగా తిరగాల్సి వచ్చేది” అన్నాను.

“ఔను. స్టేషనరీ జాబ్ సుఖమే కదా. చక్కగా పిల్లలకు కావాల్సిన పెన్సిళ్లు, పెన్నులు, నోట్బుక్లు తెచ్చుకోవచ్చు. నాకు అలాంటి డిపార్ట్మెంట్ ఇష్టం. మా పిల్లలు పెన్ను, పెన్సిల్ పారేసుకొస్తారు” అన్నాడు.

నాకు అతడి మాటలకు నవ్వుచ్చి “అయ్యా! మీరనుకున్న స్టేషనరీ కాదు, ఇప్పుడు స్థిరమైన ఉద్యోగం, అదే స్టేషనరీ అర్థం. అయినా మీ మాటలతో నాకొక జోక్ గుర్తుకు వస్తోంది. వెనకటికి ఒక పెద్దమనిషి తన కొడుకు స్కూల్లో వేరే అబ్బాయి పెన్సిళ్లు, పెన్నులు ఎత్తుకు రావడం చూసి ఎందుకు బాబూ... దొంగతనం తప్పుకదా. నన్నడిగితే ఆఫీసు నుంచి తెచ్చేవాడిని కదా” అన్నాడట అన్నాను నవ్వు కొనసాగిస్తూ.

ఆ మాటలకు పార్థసారధి “ఔను. ఆయన చెప్పింది కరెక్ట్. నేనూ నా కొడుక్కి ఆ రకంగానే బుద్ధి చెబుతాను” అన్నాడు సీరియస్గా.

ఇంతలో ఆయన శ్రీమతి కాఫీ కప్పులతో వచ్చింది. కాఫీ వేడిగా ఉన్నా గబగబా తాగేసి వేగంగా అక్కడనుంచి కదిలాను.

***

తరువాతి రోజు ఉద్యోగం ఆఫీసు మెట్లు ఎక్కుతుంటే ఏవో కేకలు వినిపించాయి. మా డిపార్ట్మెంట్ సహచరుడు సదాశివం ఎదురుపడి “పార్థసారధికి, ముఖర్షిగారికి పెద్ద గొడవ అయింది. ముఖర్షి, పార్థసారధిని బాగా తిట్టాడు, కొట్టినంత పని చేసాడు” అన్నాడు. నేను కంగారుగా మూడేసి మెట్లు ఒక్కేసారి ఎక్కుతూ ఐదు నిమిషాల్లో ఆఫీసులోకి ప్రవేశించాను. ముఖర్షి తన సీటులో కూర్చుని సీరియస్గా పని చేసుకుంటున్నాడు. పార్థసారధిని బాగా తిట్టి అప్పుడే తన సీటులో కూర్చున్నాడని నాకర్థమయింది.

“సారీ... మీకు, పార్థసారధికి మధ్య ఈ వైరుధ్యానికి కారణం నేనే. ఏమయ్యింది?” అన్నాను ఇంగ్లీషులో.

“నాకు టీబీ, ఎసిడిటీ, ఇంకా ఎయిడ్స్ అనే జబ్బులున్నట్లుగా ప్రచారం చేస్తున్నాడు ఆఫీసులో” అన్నాడు బాధగా.

‘మైగాడ్! ఏదో కామెడీ ఆఫ్ ఎర్రర్ అయి వుంటుంది. ఎంతయినా అపార్థసారథి కదా. ఇంకా నయం. నాకు పైల్పు వ్యాధి మాత్రం తగిలించాడు’ అనుకుని మనసులో సంతోషపడుతూ “అసలు నిన్న మీ ఇంటికి పార్థసారథి పైల్పు తీసుకొచ్చినప్పుడు ఆయన మీతో ఏం మాట్లాడాడో వివరంగా చెప్పండి” అన్నాను.

ముఖర్జీ వచ్చిరానీ తెలుగులో మధ్యమధ్య ఇంగ్లీషులో మొత్తం విషయం, జరిగిన సంభాషణ వివరించేసరికి నాకు జరిగిన విషయం అర్థమయింది. నిన్న రాత్రి ముఖర్జీ ఇంట్లో పార్థసారథి ప్రవేశించినప్పటినుంచి జరిగిన విషయం, సంభాషణ ఇలా వుంది.

“ఏమిటి మీరు ఇంట్లోంచి అసలు బయటకు రారు” అన్నాడు పార్థసారథి.

“టీబీ వుందిగా. అందుకే ఇంట్లో ఉండిపోతాను” అన్నాడు.

టీబీ చూస్తూ ఇంట్లో ఉండిపోతాను అనేది అతడి మాటల పరమార్థం. బెంగాలీవారు ‘వ’ని ‘బ’గా పలుకుతారని తెలీని పార్థసారథి ముఖర్జీకి టీబీ ఉందని అపార్థణం చేసుకున్నాడు. క్షణంలో పైళ్ళను ముఖర్జీకి అందజేసాడు. వేగంగా ఆ ఇంట్లోంచి బయటకు వెళ్ళి కిటికీ దగ్గర నిలబడ్డాడు. దీనికి కారణం ముఖర్జీకి వచ్చిన టీబీ తనకు అంటుకుంటుందని.

ఇంతలో ముఖర్జీ ఇంటికి ఎవరో ఫోన్ చేసుకోవడానికి వచ్చారు. ఆ వ్యక్తితో ముఖర్జీ మెల్లగా ‘మాకు ఎస్టిడి ఉంది. ఎవరికీ చెప్పకండి’ అన్నాడు. ఆ మాటలు కిటికీ పక్కనుంచి విన్న పార్థసారథి ఎస్టిడి అంటే సెక్యూవల్లీ ట్రాన్స్మిటిడ్ డిసీజస్ అనే అర్థం చేసుకున్నాడు.

“అయ్యో ఎస్టిడి ఉందా?” అంటూ సానుభూతి ప్రకటించి అంతటితో ఆగకుండా ఈ రోజు ఉదయం ఆఫీసుకు రాగానే కనబడినవారందరికీ ‘ముఖర్జీకి టీబీ, ఎస్టిడి జబ్బులున్నాయి. వాటిద్వారా ఎయిడ్స్ వచ్చేస్తుందేమో’ అంటూ ప్రచారం మొదలుపెట్టడంతో ముఖర్జీకి వళ్ళు మండి గట్టిగా తిట్టడంతోపాటు కొట్టినంత పని చేసాడట. అదీ జరిగిన విషయం.

నేను వెంటనే ముఖర్జీకి సారీ చెప్పాను. అతడికి మనస్థాపం పార్థసారథి ద్వారా కలిగినా దానికి మూలవిరాట్టును నేనే కనుక.

అయితే ఈ గలాభా సృష్టించిన పార్థసారథికి అసలు విషయం తెలియ జెబితేగానీ నాకు నిద్ర పట్టదు. గబగబా క్రింది ఫ్లోర్లో ఉన్న పార్థసారథి సీటువైపు నడిచాను. పార్థసారథి తలొంచుకుని ఏదో ఫైల్స్ చూస్తున్నా ముఖం మాత్రం బాగా వాడిపోయి ఉంది. నన్ను చూసి “రండి సార్ రండి. కూర్చోండి. ఎవరితో మాట్లాడినా తంటాగానే వుంది. అందరూ నన్ను అపార్థం చేసుకుంటున్నారు. ఏం చేయమంటారు?” అన్నాడు.

“మీకు తెలుగు భాషతోపాటు ఇంగ్లీషు భాషను బాగా నేర్చుకోవాలి. అది వీలుకాకపోతే మీకు మౌనభాషే శరణ్యం” అన్నాను.

“అంటే?” అర్థంకాక అడిగాడు.

“తక్కువగా మాట్లాడండి. ఎక్కువగా వినండి. సాధ్యమైనంతవరకూ మౌనంగా ఉండండి. మీ జీవితం ప్రశాంతంగా సాగుతుంది” అన్నాను.

“అయితే ప్రస్తుతం నన్నేం చేయమంటారు?” అన్నాడు.

“వెంటనే వెళ్లి ముఖర్జీగారికి సారీ చెప్పండి. జరిగిన విషయానికి ఏమీ అనుకోవద్దని అనండి. మీమాటలు ఆయనను గాయపరిచాయి” అన్నాను.

వెంటనే మంత్రముగ్ధుడిలా పార్థసారథి, ముఖర్జీ సీటువైపు కదిలాడు. నాకు ఇంతలో “మేనేజర్ గారు పిలుస్తున్నారు” అంటూ పిలుపు వచ్చింది. నేను గబగబా మేనేజర్ గారి కేబిన్ లోకి నడిచాను. నాకు మేనేజర్ గారికి సంభాషణ జరుగుతున్న సమయంలో పార్థసారథి కేబిన్ తలుపు తోసుకుంటూ “ఎక్స్ క్యూజ్ మి సర్” అన్నాడు మేనేజర్ గారి అనుమతి కోరుతూ.

“రండి ఫర్వాలేదు” అన్నారు మేనేజర్ గారు.

“సారీ సార్. ముఖర్జీగారిని బాధపెట్టాను. ఆయన్ని క్షమించమని అపాలజీ చెప్పాను. ఆయనేమన్నారంటే...” అంటూ ఆగాడు పార్థసారథి.

“ఏమన్నారు?” అన్నాను ఆసక్తిగా.

“గోటు హెల్ అన్నారండీ” అన్నాడు పార్థసారథి తలొంచుకుని.

పార్థసారథి మాటలకు మేనేజర్ గారు వెంటనే “ఆయన గోటు హెల్ అంటే మా దగ్గరకెందుకొచ్చారు?” అన్నారు అతనివైపు సూటిగా చూస్తూ.

వెంటనే పార్థసారథి “జెనండీ. గోటు హెల్ అంటే మీ దగ్గరకు రావడం పొరపాటే. మా ఇంటికి కదా వెళ్ళాల్సింది” అనుకుంటూ గబగబా అక్కడ్నుంచి కదిలాడు. పార్థసారథి అన్న మాటలకు నాకు నవ్వాలో ఏడవాలో అర్థం కాలేదు. మా మేనేజర్ గారి వంక చూసాను. ఆయన నవ్వుతున్నారు. నేనూ నవ్వేసాను “బాస్ ఈజ్ ఆల్వేస్ రైట్ కదా” అని.

ప్రమాదకరమైన కీబోర్డులు

ఇటీవల ఒక రీసెర్చ్ లో టాయ్ లెట్ల సీట్లకన్నా కంప్యూటర్ కీబోర్డులు బ్యాక్టీరియా క్రిములతో ఐదురెట్లు అపరిశుభ్రంగా ఉంటున్నాయని తేలింది. టాయ్ లెట్ల సీట్లని తరచూ నీళ్లతో పరిశుభ్రం చేస్తారుగానీ కంప్యూటర్ కీబోర్డులమీద ఎంత మురికి పేరుకుంటున్నా నిత్యం శుభ్రం చేయకపోవడమే ఈ అపరిశుభ్రతకి దారి తీస్తోంది.

-తటవర్తి

